

ЗАТВЕРДЖУЮ

**В.о. президента Науково-дослідного
інституту публічного права
д.ю.н, професор**

С.О. Короед

2024 р.

ВИСНОВОК

про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації Чорного Сергія Володимировича на тему «Правове регулювання організації діяльності підрозділів Національного центрального бюро Інтерполу в Україні», поданої на здобуття ступеня доктора філософії в галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право», затвердженої Вченою радою Науково-дослідного інституту публічного права 3 грудня 2021 року (протокол № 15)

ВИТЯГ

із протоколу спільного засідання відділів актуальних питань філософії права та юридичної лінгвістики, науково-правових експертиз та законопроектних робіт, проблем публічного права, організаційного забезпечення наукових проєктів і міжнародної діяльності Науково-дослідного інституту публічного права від «б» вересня 2024 року.

Присутні 11 осіб:

Овчарук Сергій Станіславович – доктор юридичних наук, професор, завідувач відділу Науково-дослідного інституту публічного права – *головуючий на засіданні*;

Короед Сергій Олександрович – доктор юридичних наук, професор, в.о. президента Науково-дослідного інституту публічного права;

Гаруст Юрій Віталійович – доктор юридичних наук, професор, заступник президента з наукової роботи Науково-дослідного інституту публічного права – *науковий керівник*;

Боровик Андрій Володимирович – кандидат юридичних наук, доцент, віце-президент з наукової роботи Науково-дослідного інституту публічного права;

Сорока Лариса Володимирівна – доктор юридичних наук, професор, завідувач відділу аспірантури Науково-дослідного інституту публічного права;

Куркова Ксенія Миколаївна – доктор юридичних наук, професор, завідувач відділу науково-правових експертиз та законопроектних робіт Науково-дослідного інституту публічного права;

Ріпенко Артем Ігорович – доктор юридичних наук, завідувач відділу актуальних питань філософії права та юридичної лінгвістики Науково-дослідного інституту публічного права;

Луценко-Миськів Леся Ігорівна – доктор юридичних наук, професор, головний науковий співробітник Науково-дослідного інституту публічного права;

Козін Сергій Миколайович – доктор юридичних наук, старший дослідник, провідний науковий співробітник відділу науково-правових експертиз та законопроектних робіт Науково-дослідного інституту публічного права;

Курило Інна Володимирівна – доктор юридичних наук, професор, головний науковий співробітник Науково-дослідного інституту публічного права;

Шкарупа Костянтин Вікторович – доктор юридичних наук, старший дослідник, провідний науковий співробітник Науково-дослідного інституту публічного права.

Запрошені:

Чорний Сергій Володимирович – здобувач ступеня доктора філософії.

Порядок денний:

Публічна презентація здобувачем Чорним Сергієм Володимировичем наукових результатів дисертації на тему «Правове регулювання організації діяльності підрозділів Національного центрального бюро Інтерполу в Україні» на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 Право та її обговорення з метою надання висновку про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів.

Науковий керівник – *Гаруст Юрій Віталійович* – доктор юридичних наук, професор, заступник президента з наукової роботи Науково-дослідного інституту публічного права.

Головуючий по цьому питанню – *Овчарук Сергій Станіславович* – доктор юридичних наук, професор, завідувач відділу Науково-дослідного інституту публічного права.

Слухали:

Здобувача ступеня доктора філософії Чорного С.В. про результати дисертаційного дослідження. В своїй доповіді він обґрунтував актуальність обраної теми дисертаційної роботи, визначив мету, завдання, предмет, об'єкт та методи дослідження, розкрив структуру роботи та основні її положення, показав їх новизну, теоретичне та практичне значення. Здобувач наголосив на таких аспектах свого дослідження.

Актуальність теми правового регулювання діяльності підрозділів Національного центрального бюро Інтерполу в Україні обумовлена зростаючою роллю міжнародної поліцейської співпраці у сучасному світі.

Глобалізація, розширення міжнародного співробітництва, а також збільшення міждержавних злочинів, як-от: торгівля людьми, торгівля наркотичними засобами, кіберзлочинність та тероризм, вимагають ефективного використання усіх наявних інструментів правопорядку. Інтерпол відіграє ключову роль у цій сфері, надаючи канали для швидкого і ефективного обміну інформацією між країнами.

Необхідність дослідження правових аспектів діяльності Національного центрального бюро Інтерполу в Україні також зумовлена потребою у вдосконаленні національного законодавства у цій галузі. Під час інтеграції України до міжнародних правоохоронних структур важливо враховувати відповідність норм чинного законодавства стандартам та вимогам діяльності МОКП – Інтерпол, щоб забезпечити не тільки ефективність, але й законність міжнародних операцій. Це включає аналіз та адаптацію процедурних та організаційних норм, які регулюють діяльність і повноваження підрозділів, задіяних у міжнародній поліцейській взаємодії. З огляду на зазначене, дослідження правового регулювання діяльності підрозділів Національного центрального бюро Інтерполу в Україні сприятиме не тільки розумінню існуючих норм та механізмів, але й виявленню потенційних прогалин у правовому регулюванні, які можуть перешкоджати ефективній взаємодії з Інтерполом, що дозволить визначити шляхи оптимізації національної частини механізму міжнародної поліцейської співпраці, зміцнення правових засад діяльності НЦБ Інтерполу в Україні та підвищення його ролі на міжнародній арені.

Мета дисертаційного дослідження полягає в тому, щоб на основі аналізу чинного законодавства України, практики його реалізації та узагальнення основних положень праць науковців визначити теоретико-правові основи правового регулювання організації діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні, а також запропонувати шляхи вдосконалення діяльності його структурних підрозділів.

Відповідно до мети дослідження необхідно вирішити такі *завдання*:

- визначити місце підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні в системі Національної поліції України;
- розкрити завдання, права та обов'язки підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні;
- з'ясувати сутність організації діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні;
- визначити поняття правового регулювання організації діяльності підрозділів Національного центрального бюро Інтерполу в Україні;
- вивчити міжнародні акти, які розповсюджуються на організацію діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні;
- розглянути нормативно-правові акти, якими урегульовується організація діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні;
- навести поняття та особливості засобів організації діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні;

- з'ясувати зміст цифровізації підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні;
- розглянути взаємодію підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні з правоохоронними органами України.

Об'єктом дослідження є суспільні відносини, що виникають під час правового регулювання організації діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні.

Предметом дослідження є правове регулювання організації діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні.

Наукова новизна отриманих результатів визначається тим, що дисертація є однією з перших спроб комплексно та системно з використанням сучасних методів пізнання та використанням новітніх досягнень науки адміністративного права дослідити правове регулювання діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні. У результаті проведеного дослідження сформульовано низку нових наукових положень і висновків, зроблених особисто здобувачем. Зокрема:

вперше:

- наведено наступні поняття: «організація діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні» – це сукупність структурних підрозділів Національної поліції України, а також необхідна затверджена штатна чисельність поліцейських та працівників, які забезпечують виконання завдань та функцій НЦБ Інтерполу в сфері боротьби з міжнародною злочинністю; «правове регулювання організації діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні» – це урегулювання суспільних відносин, що створюються в результаті організації діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні, завдяки застосуванню системи засобів (обов'язкових та факультативних), з метою здійснення представництва та забезпечення виконання зобов'язань України в МОКП – Інтерпол; «нормативно-правовий акт, що визначає діяльність підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні» – це офіційний письмовий документ, що прийнятий та виданий уповноваженим суб'єктом публічної адміністрації за встановленою законодавством процедурою, який урегулює суспільні відносини, що виникають під час планування, організації, взаємодії та координації дій структурних підрозділів ДМПС Національної поліції України, а також здійснення представництва та забезпечення виконання зобов'язань України в МОКП – Інтерполі; «цифровізація» – це системний метод, що ґрунтується на загальній автоматизації та реалізується шляхом запровадження цифрових технологій у роботу підприємств, установ та організацій, з метою пришвидшення взаємообміну, надання сервісних послуг, захищення інформації, доступності до ресурсів та головне підвищення ефективності їх роботи; «взаємодія підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні з правоохоронними органами України – це системна діяльність органу, що забезпечує обмін офіційною та конфіденційною оперативно-розшуковою інформацією у межах НЦБ Інтерполу в Україні та правоохоронних органів України, з питань протидії злочинам у сфері зовнішньо-економічної діяльності, паливно-енергетичного комплексу; злочинами, пов'язаними з викраденням

автотранспорту, та в кредитно-фінансовій та банківській сфері; злочинами, вчиненими із застосуванням вогнепальної зброї та вибухових речовин; злочинами, пов'язаними з незаконним обігом наркотиків та нелегальній міграції;

– запропоновано створити в структурі управління взаємодії з Інтерполом та Європолом Департаменту міжнародного поліцейського співробітництва Національної поліції України Сектор міжнародного розшуку витворів мистецтва та культурної спадщини. Створення даного підрозділу дасть можливість: 1) здійснювати міжнародну співпрацю з міжнародними організаціями, зокрема, ЮНЕСКО; 2) застосовувати заходи необхідні для транскордонної боротьби з незаконним обігом культурних цінностей; 3) підвищити результативність в пошуках творів мистецтв, культурних цінностей; 4) здійснювати превентивні заходи щодо незаконного придбання та обігу викрадених витворів мистецтв та культурних цінностей; 5) в своїй діяльності використовує адміністративні засоби, які спрямовані на підвищення ефективності протидії викраденню та контрабанді предметів мистецтва;

– визначено, що засоби організації діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні – це система взаємопов'язаних між собою інструментів, за допомогою яких підрозділи НЦБ Інтерполу в Україні здійснюють покладені на них завдання щодо протидії транснаціональної злочинності. Відповідно засобами організації діяльності організації НЦБ Інтерполу в Україні є: цифровізація підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні; взаємодія підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні; взаємодія НЦБ Інтерполу в Україні та МОКП – Інтерпол; взаємодія НЦБ Інтерполу в Україні та інших правоохоронних органів в сфері боротьби з міжнародною злочинністю;

– доведено, що на кожний процес цифровізації певного виду діяльності використовуються бюджетні кошти, саме тому на сьогодні в систему публічного адміністрування необхідно запровадження: 1) уніфікованої системи цифровізації певних видів діяльності; 2) стандартизації рішень для кожного типового ділового процесу всіма розпорядниками бюджетних коштів та заборона на розроблення дублюючих систем; 3) системи передачі відповідною установою, на підставі угоди, певних видів та функцій діяльності іншій установі з метою підвищення ефективності діяльності підприємств;

– запропоновано внести зміни та доповнення до: постанови Кабінету Міністрів України від 25 березня 1993 р. № 220 доповнивши її положення поняттям «засоби організації діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні»; наказу Міністерства юстиції України «Про затвердження Інструкції про порядок здійснення міжнародного співробітництва з питань взаємної правової допомоги, видачі правопорушників (екстрадиції), передачі (прийняття) засуджених осіб, виконання вироків та інших питань міжнародного судового співробітництва у кримінальному провадженні під час судового провадження» та доповнити пункт 1 Розділу 1 після слів «апеляційними судами України» – «НЦБ Інтерполом в Україні»;

удосконалено:

– теоретичні підходи до визначення поняття «права НЦБ Інтерполу в Україні» – це нормативно визначений обсяг можливостей, які суб'єкт публічного адміністрування реалізує за допомогою системи адміністративно-правових засобів з метою протидії та боротьби злочинів транскордонного характеру та забезпечення публічного порядку та безпеки; «обов'язки НЦБ Інтерполу в Україні» – це нормативно визначений обсяг правової поведінки, який визначає правовий спосіб впливу на поведінку суб'єкта з метою виконання поставлених задач та цілей в сфері протидії та боротьби з міжнародною злочинністю;

– практичні рекомендації щодо створення інформаційних баз даних публічно-правового характеру: 1) міжнародна база даних зареєстрованих прайпед-абонентів; 2) інформаційна міжнародна база даних засобів мобільного зв'язку; 3) міжнародна база даних юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань;

дістали подальшого розвитку:

– наукові підходи щодо місця НЦБ Інтерполу в системі Національної поліції як структурного підрозділу, що обумовлено: по-перше, найважливішим аспектом діяльності НЦБ Інтерполу в Україні є боротьба з транскордонною злочинністю; по-друге, взаємодія на міжнародному рівні з НЦБ Інтерполу країн-учасниць МОКП – Інтерпол та безпосередньо з самою МОКП – Інтерпол, та на національному рівні з правоохоронними органами в відповідних сферах їхньої діяльності; по-третє, відбувається постійне інформування про принципи і форми міжнародного поліцейського співробітництва в системі МОКП – Інтерпол; по-четверте, інформування підрозділів системи Національної поліції про використання транснаціональною злочинністю нових прийомів і методів здійснення злочинів;

– аргументи щодо необхідності розширення переліку завдань НЦБ Інтерполу в Україні та доповнення пунктом «проведення за запитами міжнародних правоохоронних організацій та правоохоронних органів іноземних держав оперативно-розшукових заходів», а також надати можливість здійснювати оперативно-розшукову діяльність;

– твердження щодо вироблення механізму відповідальності країн-членів МОКП – Інтерпол за порушення порядку надсилання міжнародних повідомлень.

Після закінченні доповіді здобувачу присутніми були поставлені такі **питання:**

Запитання Боровика А.В.: Схарактеризуйте місце Національного центрального бюро Інтерполу в системі Національної поліції як структурного підрозділу.

Чорний С.В.: Дякую за запитання. Місце Національного центрального бюро Інтерполу в системі Національної поліції як структурного підрозділу

визначається тим, що: по-перше, найважливішим аспектом діяльності Національного центрального бюро Інтерпол є боротьба з транскордонною злочинністю; по-друге, взаємодія на міжнародному рівні з Національними центральними бюро Інтерпол країн-учасниць Міжнародної організації кримінальної поліції – Інтерпол та безпосередньо з самою Міжнародною організацією кримінальної поліції – Інтерпол та на національному рівні з правоохоронними органами в відповідних сферах їхньої діяльності; по-третє, відбувається постійне інформування про принципи і форми міжнародного поліцейського співробітництва в системі Міжнародної організації кримінальної поліції Інтерпол; по-четверте, інформування підрозділів системи Національної поліції про використання транснаціональною злочинністю нових прийомів і методів здійснення злочинів.

Запитання Шкарупи К.В.: Що ви розумієте під взаємодією підрозділів Національного центрального бюро Інтерполу в Україні з правоохоронними органами України?

Чорний С.В.: Дякую за запитання. Взаємодія підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні з правоохоронними органами України – це системна діяльність органу, що забезпечує обмін офіційною та конфіденційною оперативнорозшуковою інформацією у межах Інтерполу та правоохоронних органів України, з питань протидії злочинам у сфері зовнішньоекономічної діяльності, паливно-енергетичного комплексу, злочинам, пов'язаним з викраденням автотранспорту, та в кредитно-фінансовій та банківській сфері, а також злочинам, вчиненим із застосуванням вогнепальної зброї та вибухових речовин, злочинам, пов'язаним незаконним обігом наркотиків та нелегальній міграції.

Запитання Луценко-Миськів Л.І.: Що є підставами для міжнародного співробітництва в рамках Інтерполу?

Чорний С.В.: Дякую за запитання. Підставами для міжнародного співробітництва в рамках Інтерполу є: розшук особи з метою екстрадиції; отримання інформації про особу, яка підозрюється у вчиненні злочину; інформування правоохоронних органів інших держав про протиправну діяльність особи; встановлення місцезнаходження осіб, зниклих безвісти; встановлення місцезнаходження свідків або потерпілих; ідентифікація осіб та невпізнаних трупів; встановлення місцезнаходження та ідентифікація речей; отримання інформації про спосіб вчинення злочину, відомостей про дії осіб, події та обставини, що мають відношення до вчиненого злочину; вилучення заборонених речовин та предметів; отримання інформації про протиправну діяльність організованих злочинних груп та злочинних організацій, а також їх членів; отримання аналітичної, наукової, статистичної та довідкової інформації з питань правоохоронної діяльності.

Запитання Ріпенка А.І.: Що ви розумієте під засобами організації діяльності підрозділів Національного центрального бюро Інтерполу в Україні?

Чорний С.В.: Дякую за запитання. Засоби організації діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні – це система взаємопов'язаних між собою

інструментів, за допомогою яких підрозділи НЦБ Інтерполу в Україні здійснюють покладені на них завдання щодо протидії транснаціональної злочинності. Відповідно засобами організації діяльності організації НЦБ Інтерполу в Україні є: цифровізація та взаємодія діяльності.

Запитання Сороки Л.В.: В контексті останнього запитання, чи є відмінності між такими категоріями як «цифровізація» та «автоматизація»?

Чорний С.В.: Дякую за запитання. Цифровізація має на меті не автоматизацію процесу діяльності, а зміну самого продукту, характеру та сутності системи діяльності, взаємодії, що кардинально відрізняє даний термін від автоматизації. Автоматизація має на меті покращення певної діяльності завдяки технічним можливостям, що змінює спосіб ведення справи. І той же час, автоматизація сьогодні забуває нових характеристик що з'єднує її потрохи з цифровізацією. А саме, запровадження програмних емуляцій, симуляцій та моделей, що сприяють пришвидшенню та покращенню діяльності. Окрім цього повністю автоматизоване підприємство, державна установа передбачає послідовне застосування ІТ-засобів передбачає часткове, з послідовним розширенням ділянок діяльності, що поступово вимагає запровадження цифрових технологій. Цифровізація – це системний метод, що ґрунтується на загальній автоматизації та реалізується шляхом запровадження цифрових технологій у роботу підприємств, установ та компаній, з метою пришвидшення взаємообміну, надання сервісних послуг, захищення інформації, доступності до ресурсів та головне підвищення ефективності їх роботи.

У подальшому обговоренні дисертаційного дослідження взяли участь присутні члени спільного засідання.

Науковий керівник – Гаруст Юрій Віталійович – доктор юридичних наук, професор, заступник президента з наукової роботи Науково-дослідного інституту публічного права зазначив, що тема дисертаційного дослідження Чорного С.В. не викликає сумніву щодо її актуальності і важливості як для науки, так і для практики. Підготовлена дисертантом дисертаційна робота є результатом кропіткої науково-теоретичної діяльності.

Складений дисертантом план дослідження дозволив охопити всі ключові питання теми дослідження і досить повно та змістовно висвітлити їх. Цьому сприяло загалом правильне визначення ним мети, завдань, об'єкта і предмета дослідження, застосування необхідного наукового інструментарію.

Окрім того, обґрунтованість і достовірність наукових положень, висновків і рекомендацій дисертації забезпечується активним використанням в роботі значного обсягу наукових праць вітчизняних та зарубіжних вчених адміністративного, кримінального, конституційного, міжнародного, цивільного права тощо, а також ґрунтовним аналізом широкого кола нормативно-правових джерел національного та міжнародного законодавства у досліджуваній сфері.

В цілому роботу оцінюю позитивно. Хочу відмітити, що робота була виконана самостійно і автора можна вважати підготовленим науковцем. Я

робив лише окремі зауваження та вносив окремі корективи щодо обраної теми дослідження. Мені сподобалось те, що з деякими зауваженнями автора погоджувався, а з деякими – ні, і відстоював свою особисту точку зору з певних питань.

Відповідно до мети дисертації визначені завдання та методологічна основа роботи. Високому ступеню наукової обґрунтованості і достовірності результатів наукового дослідження сприяє конструктивне використання дисертантом загальнонаукових й спеціальних методів пізнання. Дослідження ґрунтується на використанні як загальнонаукових, так і спеціально-юридичних методів для досягнення поставленої у дисертаційній роботі мети.

Наукове дослідження Сергія Володимировича будується на системному підході до предмета дослідження, характеризується належним рівнем наукових узагальнень, що надало можливість розкрити тему у повному обсязі, запропонувати новий та удосконалити понятійний апарат, сформулювати відповідні науково-практичні рекомендації. Звертає на себе увагу також намагання дисертанта працювати на різних рівнях наукового дослідження – від фундаментального до науково-прикладного.

Структура роботи, виклад її тексту, оформлення здійсненні відповідно до вимог, які пред'являються до даного виду робіт.

Дисертант продемонстрував вміння логічно викладати думки, вести коректну полеміку з авторами, підсумовувати викладене висновками, пов'язувати теоретичні положення з потребами практики, робити законодавчі пропозиції та рекомендації прикладного характеру. При цьому Сергій Володимирович проаналізував велику кількість наукових та нормативно-правових джерел, які стосуються різних аспектів досліджуваної проблеми.

Результати дослідження належним чином апробовані, впроваджені в практику та відображені в необхідній кількості наукових публікацій.

Таким чином, викладене дозволяє зробити висновок про те, що дисертаційне дослідження Чорного Сергія Володимировича на тему «Правове регулювання організації діяльності підрозділів Національного центрального бюро Інтерполу в Україні» є завершеною науковою працею, у якій її автором отримано нові науково обґрунтовані результати, що в сукупності розв'язують конкретне наукове завдання, яке має значення для розвитку юридичної науки. Дисертаційна робота відповідає вимогам Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44, а її автор – Чорний С.В. заслуговує на присудження ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право».

Далі надано слово *рецензентам роботи*.

Козін Сергій Миколайович – доктор юридичних наук, старший дослідник, провідний науковий співробітник відділу науково-правових експертиз та законопроектних робіт Науково-дослідного інституту публічного права, як *рецензент роботи* відзначив, що актуальність дисертаційної роботи

Чорного Сергія Володимировича на тему «Правове регулювання організації діяльності підрозділів Національного центрального бюро Інтерполу в Україні» не викликає сумнівів.

Чітко та послідовно сформульовані мета та завдання дисертаційного дослідження. Їх постановка та обґрунтованість дозволяють розкрити основний зміст теми. Об'єкт і предмет дисертаційного дослідження визначені у відповідності до вимог МОН України та дозволяють всебічно проаналізувати поставлену проблематику, розкрити основний зміст теми.

Належний рівень вірогідності наукової обґрунтованості результатів виконаного дослідження забезпечено використанням значного обсягу узагальнених теоретичних матеріалів та відповідних наукових методів. Новизна підходів до вирішення ряду проблем, аргументованість в основних висновках відрізняють дослідження дисертанта.

При підготовці дисертаційного дослідження автором використана вагома бібліографічна база, вивчені чисельні наукові джерела та акти законодавства, що знаходяться в безпосередньому зв'язку з предметом дослідження.

Структура дисертаційного дослідження є логічною, продуманою, зміст роботи відображає вузлові аспекти проблеми, що дозволило висвітлити її глибоко і всебічно. Концептуально робота вибудована достатньо кваліфіковано, послідовність витримана від початку і до кінця.

Основні наукові положення, висновки й практичні рекомендації, викладені в дослідженні, були опубліковані в наукових працях дисертанта та висвітлені в тезах доповідей наукових конференцій і круглих столів, присвячених проблемам права. Зміст дисертації відповідає меті і завданням дослідження, розроблені дисертантом положення, висновки й рекомендації підкріплені критичним аналізом наукової літератури, правових джерел, національних та міжнародних правових актів, зарубіжної практики.

Практичне значення отриманих результатів полягає в тому, що викладені в дисертаційному дослідженні висновки й пропозиції використовуються в: науково-дослідній діяльності – для подальшого наукового вивчення проблем організації діяльності підрозділів Національного центрального бюро Інтерпол в Україні; практичній діяльності – під час внесення відповідних змін та доповнень до законодавства в сфері пенсійного забезпечення поліцейських; освітньому процесі – під час розроблення та викладання навчальної дисципліни «Адміністративне право та процес: доктринальні та практичні проблеми».

Дисертація відповідає спеціальності 081 «Право» та Вимогам до оформлення дисертації, затвердженим наказом Міністерства освіти і науки України від 12 січня 2017 року № 40 та Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44, та може бути подана до розгляду та захисту у разовій спеціалізованій вченій раді на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право».

Шкарупа Костянтин Вікторович – доктор юридичних наук, старший дослідник, провідний науковий співробітник Науково-дослідного інституту публічного права, як *рецензент роботи* відзначив, що дисертаційне дослідження, без сумніву, є актуальним на даному етапі розвитку нашої держави, містить багато позитивних аспектів, які досить широко та лаконічно розкриті в межах проведеної наукової роботи.

Фундаментальність та комплексність роботи проявляється у всебічному та поступовому вивченні дисертантом предмету дослідження. У дисертації чітко сформульовані мета та завдання дослідження, їх постановка та послідовність дозволяють розкрити основний зміст теми. Об'єкт та предмет дослідження визначені у відповідності до встановлених вимог та дозволяють розв'язати важливу науково-прикладне завдання у межах обраної спеціальності.

Основні положення, висновки та рекомендації дисертації містять елементи наукової новизни, є повністю обґрунтовані та аргументовані і отримали необхідну апробацію на науково-практичних конференціях. У публікаціях здобувача знайшли відображення всі положення дисертаційного дослідження.

Чорний С.В. виконав усі поставлені завдання дослідження, запропонував низку теоретично обґрунтованих положень, висновків, на базі з'ясованих закономірностей та особливостей, та запропонував обґрунтовані зміни до законодавства, зокрема до постанови Кабінету Міністрів України від 25 березня 1993 р. № 220; наказу Міністерства юстиції України «Про затвердження Інструкції про порядок здійснення міжнародного співробітництва з питань взаємної правової допомоги, видачі правопорушників (екстрадиції), передачі (прийняття) засуджених осіб, виконання вироків та інших питань міжнародного судового співробітництва у кримінальному провадженні під час судового провадження».

На позитивну оцінку дослідження також впливають практичні рекомендації щодо створення інформаційних баз даних публічно-правового характеру: 1) міжнародної бази даних зареєстрованих прайпед-абонентів; 2) інформаційної міжнародної бази даних засобів мобільного зв'язку; 3) міжнародної бази даних юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань;

Дисертація Чорного Сергія Володимировича на тему «Правове регулювання організації діяльності підрозділів Національного центрального бюро Інтерполу в Україні» є завершеним дослідженням, самостійною, завершеною науковою працею, яку виконано за актуальною та практично значущою темою. Робота містить науково обґрунтовані результати, які сприяють досягненню основної мети дослідження – визначенню теоретико-правових основ правового регулювання організації діяльності підрозділів Національного центрального бюро Інтерполу в Україні, а також визначенню шляхів вдосконалення діяльності його структурних підрозділів.

Дисертація відповідає спеціальності 081 «Право» та Вимогам до оформлення дисертації, затвердженим наказом Міністерства освіти і науки України від 12 січня 2017 року № 40, Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44 та може бути подана до розгляду та захисту у разовій спеціалізованій вченій раді на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право».

В обговоренні дисертаційного дослідження взяли участь:

Сорока Лариса Володимирівна – доктор юридичних наук, професор, завідувач відділу аспірантури Науково-дослідного інституту публічного права зазначила, що дисертація Чорного С.В. загалом справила позитивне враження, хоча і містить положення, які потребують додаткової аргументації. Робота має деякі механічні помилки, які досить швидко можна виправити, а тому вони не псують загального враження від роботи. Дисертаційне дослідження має важливе значення для розроблення питань удосконалення правового регулювання організації діяльності підрозділів Національного центрального бюро Інтерполу в Україні.

Уважне ознайомлення зі змістом дисертації, методологічною базою дослідження, його висновками, дозволяє стверджувати, що автор наукового дослідження Чорний С.В. з поставленим завданням успішно впорався. Належний рівень вірогідності наукової обґрунтованості результатів виконаного дослідження забезпечено використанням значного обсягу узагальнених теоретичних матеріалів та відповідних наукових методів.

Аналіз результатів проведеного дисертаційного дослідження дає змогу стверджувати, що на захист винесено результати наукового пошуку, що мають концептуально новий підхід до питань, які були визначені в роботі і така робота може бути рекомендована спеціалізованій вченій раді до захисту.

Загалом, результати дисертаційного дослідження мають як теоретичне, так і практичне значення. Тому дисертаційна робота Чорного С.В. заслуговує на рекомендацію до захисту.

Курило Інна Володимирівна – доктор юридичних наук, професор, головний науковий співробітник Науково-дослідного інституту публічного права, звертаючи увагу на достатню розробленість аналізованої проблематики, зазначила, що актуальність дисертації, яка розглядається, очевидна. У цьому зв'язку слід вказати, що проведене здобувачем дослідження вирізняється достатнім ступенем новизни. Положення та висновки дисертації є новими, науково обґрунтованими та достовірними.

Дисертація вирізняється послідовним викладом матеріалу, глибиною сформульованих думок, що свідчить про достатній рівень та наукову спроможність здобувача. Зміст роботи, перелік наукових публікацій доводить наукову зрілість, володіння здобувачем методикою дослідницької роботи, умінням узагальнювати досягнуте в науці і на основі досягнутого самостійно

формулювати гіпотези, положення, висновки, які мають концептуальний характер та є основою для подальших наукових пошуків у цьому напрямку.

Дисертаційне дослідження виконане відповідно до вимог МОН України. Дисертант має достатню кількість наукових статей у фахових виданнях та опублікованих тез доповідей на конференціях.

Загалом, дисертація Чорного Сергія Володимировича на тему «Правове регулювання організації діяльності підрозділів Національного центрального бюро Інтерполу в Україні» являє собою самостійну, завершену, комплексну наукову працю, яка відповідає відповідним вимогам та може бути рекомендована до розгляду та захисту у разовій спеціалізованій вченій раді.

Чорний С.В. висловив виступаючим та всім присутнім подяку за позитивну оцінку його дисертаційного дослідження, за висловлені побажання та професійні поради, що сприяли вдосконаленню змісту та форми дисертаційної роботи та корекції подальших науково-дослідних планів.

Присутні на засіданні одногolosно запропонували визнати дисертацію Чорного С.В. завершеною теоретично та практично-значимою науковою роботою, що містить висновки, які сприяють вирішенню нагальної наукової проблеми та є суттєвим внеском у розвиток юридичної науки, і яка може бути рекомендована до захисту у спеціалізованій вченій раді. Запропоновано схвалити такий висновок:

ВИСНОВОК

щодо дисертації Чорного Сергія Володимировича на тему «Правове регулювання організації діяльності підрозділів Національного центрального бюро Інтерполу в Україні» на здобуття ступеня доктора філософії зі спеціальності 081 «Право»

Актуальність теми дисертаційного дослідження обумовлена зростаючою роллю міжнародної поліцейської співпраці у сучасному світі. Глобалізація, розширення міжнародного співробітництва, а також збільшення міждержавних злочинів, як-от: торгівля людьми, торгівля наркотичними засобами, кіберзлочинність та тероризм, вимагають ефективного використання усіх наявних інструментів правопорядку. Інтерпол відіграє ключову роль у цій сфері, надаючи канали для швидкого і ефективного обміну інформацією між країнами.

Необхідність дослідження правових аспектів діяльності Національного центрального бюро Інтерполу в Україні також зумовлена потребою у вдосконаленні національного законодавства у цій галузі. Під час інтеграції України до міжнародних правоохоронних структур важливо враховувати відповідність норм чинного законодавства стандартам та вимогам діяльності МОКП – Інтерпол, щоб забезпечити не тільки ефективність, але й законність міжнародних операцій. Це включає аналіз та адаптацію процедурних та організаційних норм, які регулюють діяльність і повноваження підрозділів,

здіяних у міжнародній поліцейській взаємодії. З огляду на зазначене, дослідження правового регулювання діяльності підрозділів Національного центрального бюро Інтерполу в Україні сприятиме не тільки розумінню існуючих норм та механізмів, але й виявленню потенційних прогалин у правовому регулюванні, які можуть перешкоджати ефективній взаємодії з Інтерполом, що дозволить визначити шляхи оптимізації національної частини механізму міжнародної поліцейської співпраці, зміцнення правових засад діяльності НЦБ Інтерполу в Україні та підвищення його ролі на міжнародній арені.

Наукове завдання, за розв'язання якого здобувач заслуговує присудження наукового ступеня полягає в тому, щоб на основі аналізу чинного законодавства України, практики його реалізації та узагальнення основних положень праць науковців визначити теоретико-правові основи правового регулювання організації діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні, а також запропонувати шляхи вдосконалення діяльності його структурних підрозділів.

На основі проведеного дослідження сформовано ряд нових наукових положень і висновків, які розв'язують важливу наукову проблему; **найсуттєвішими науковими результатами, які одержав здобувач особисто та які характеризуються достовірністю та науковою новизною, є такі:**

– вперше наведено наступні поняття: «організація діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні» – це сукупність структурних підрозділів Національної поліції України, а також необхідна затверджена штатна чисельність поліцейських та працівників, які забезпечують виконання завдань та функцій НЦБ Інтерполу в сфері боротьби з міжнародною злочинністю; «правове регулювання організації діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні» – це урегулювання суспільних відносин, що створюються в результаті організації діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні, завдяки застосуванню системи засобів (обов'язкових та факультативних), з метою здійснення представництва та забезпечення виконання зобов'язань України в МОКП – Інтерпол; «нормативно-правовий акт, що визначає діяльність підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні» – це офіційний письмовий документ, що прийнятий та виданий уповноваженим суб'єктом публічної адміністрації за встановленою законодавством процедурою, який урегулює суспільні відносини, що виникають під час планування, організації, взаємодії та координації дій структурних підрозділів ДМПС Національної поліції України, а також здійснення представництва та забезпечення виконання зобов'язань України в МОКП – Інтерполі; «цифровізація» – це системний метод, що ґрунтується на загальній автоматизації та реалізується шляхом запровадження цифрових технологій у роботу підприємств, установ та організацій, з метою пришвидшення взаємообміну, надання сервісних послуг, захищення інформації, доступності до ресурсів та головне підвищення ефективності їх роботи; «взаємодія підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні з правоохоронними

органами України – це системна діяльність органу, що забезпечує обмін офіційною та конфіденційною оперативно-розшуковою інформацією у межах НЦБ Інтерполу в Україні та правоохоронних органів України, з питань протидії злочинам у сфері зовнішньо-економічної діяльності, паливно-енергетичного комплексу; злочинами, пов'язаними з викраденням автотранспорту, та в кредитно-фінансовій та банківській сфері; злочинами, вчиненими із застосуванням вогнепальної зброї та вибухових речовин; злочинами, пов'язаними з незаконним обігом наркотиків та нелегальній міграції;

– вперше запропоновано створити в структурі управління взаємодії з Інтерполом та Європолом Департаменту міжнародного поліцейського співробітництва Національної поліції України Сектор міжнародного розшуку витворів мистецтва та культурної спадщини. Створення даного підрозділу дасть можливість: 1) здійснювати міжнародну співпрацю з міжнародними організаціями, зокрема, ЮНЕСКО; 2) застосовувати заходи необхідні для транскордонної боротьби з незаконним обігом культурних цінностей; 3) підвищити результативність в пошуках творів мистецтв, культурних цінностей; 4) здійснювати превентивні заходи щодо незаконного придбання та обігу викрадених витворів мистецтв та культурних цінностей; 5) в своїй діяльності використовує адміністративні засоби, які спрямовані на підвищення ефективності протидії викраденню та контрабанді предметів мистецтва;

– вперше визначено, що засоби організації діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні – це система взаємопов'язаних між собою інструментів, за допомогою яких підрозділи НЦБ Інтерполу в Україні здійснюють покладені на них завдання щодо протидії транснаціональної злочинності. Відповідно засобами організації діяльності організації НЦБ Інтерполу в Україні є: цифровізація підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні; взаємодія підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні; взаємодія НЦБ Інтерполу в Україні та МОКП – Інтерпол; взаємодія НЦБ Інтерполу в Україні та інших правоохоронних органів в сфері боротьби з міжнародною злочинністю;

– вперше доведено, що на кожний процес цифровізації певного виду діяльності використовуються бюджетні кошти, саме тому на сьогодні в систему публічного адміністрування необхідно запровадження: 1) уніфікованої системи цифровізації певних видів діяльності; 2) стандартизації рішень для кожного типового ділового процесу всіма розпорядниками бюджетних коштів та заборона на розроблення дублюючих систем; 3) системи передачі відповідною установою, на підставі угоди, певних видів та функцій діяльності іншій установі з метою підвищення ефективності діяльності підприємств;

– вперше запропоновано внести зміни та доповнення до: постанови Кабінету Міністрів України від 25 березня 1993 р. № 220 доповнивши її положення поняттям «засоби організації діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні»; наказу Міністерства юстиції України «Про затвердження Інструкції про порядок здійснення міжнародного співробітництва з питань взаємної правової допомоги, видачі правопорушників (екстрадиції), передачі

(прийняття) засуджених осіб, виконання вироків та інших питань міжнародного судового співробітництва у кримінальному провадженні під час судового провадження» та доповнити пункт 1 Розділу 1 після слів «апеляційними судами України» – «НЦБ Інтерполом в Україні»;

– удосконалено теоретичні підходи до визначення поняття «права НЦБ Інтерполу в Україні» – це нормативно визначений обсяг можливостей, які суб'єкт публічного адміністрування реалізує за допомогою системи адміністративно-правових засобів з метою протидії та боротьби злочинів транскордонного характеру та забезпечення публічного порядку та безпеки; «обов'язки НЦБ Інтерполу в Україні» - це нормативно визначений обсяг правової поведінки, який визначає правовий спосіб впливу на поведінку суб'єкта з метою виконання поставлених задач та цілей в сфері протидії та боротьби з міжнародною злочинністю;

– удосконалено практичні рекомендації щодо створення інформаційних баз даних публічно-правового характеру: 1) міжнародна база даних зареєстрованих прайпед-абонентів; 2) інформаційна міжнародна база даних засобів мобільного зв'язку; 3) міжнародна база даних юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань;

– дістали подальшого розвитку наукові підходи щодо місця НЦБ Інтерполу в системі Національної поліції як структурного підрозділу, що обумовлено: по-перше, найважливішим аспектом діяльності НЦБ Інтерполу в Україні є боротьба з транскордонною злочинністю; по-друге, взаємодія на міжнародному рівні з НЦБ Інтерполу країн-учасниць МОКП – Інтерпол та безпосередньо з самою МОКП – Інтерпол, та на національному рівні з правоохоронними органами в відповідних сферах їхньої діяльності; по-третє, відбувається постійне інформування про принципи і форми міжнародного поліцейського співробітництва в системі МОКП – Інтерпол; по-четверте, інформування підрозділів системи Національної поліції про використання транснаціональною злочинністю нових прийомів і методів здійснення злочинів;

– дістали подальшого розвитку аргументи щодо необхідності розширення переліку завдань НЦБ Інтерполу в Україні та доповнення пунктом «проведення за запитами міжнародних правоохоронних організацій та правоохоронних органів іноземних держав оперативно-розшукових заходів», а також надати можливість здійснювати оперативно-розшукову діяльність;

– дістали подальшого розвитку твердження щодо вироблення механізму відповідальності країн-членів МОКП – Інтерпол за порушення порядку надсилання міжнародних повідомлень.

Практичне значення отриманих результатів полягає в тому, що викладені в дисертаційному дослідженні висновки й пропозиції використовуються в: *науково-дослідній діяльності* – для подальшого наукового вивчення проблем організації діяльності підрозділів Національного центрального бюро Інтерпол в Україні (акт впровадження Науково-дослідного інституту публічного права); *практичній діяльності* – під час внесення відповідних змін та доповнень до законодавства в сфері

пенсійного забезпечення поліцейських (акт впровадження Головного управління Пенсійного фонду України в Київській області); *освітньому процесі* – під час розроблення та викладання навчальної дисципліни «Адміністративне право та процес: доктринальні та практичні проблеми» (акт впровадження Науково-дослідного інституту публічного права).

Достовірність і обґрунтованість наукових положень, висновків та рекомендацій забезпечується:

- комплексним застосуванням раціональної сукупності дослідницьких методів пізнання соціальних процесів і явищ у сферах дії держави та права для аналізу і характеристики нормативно-правових актів і наукових праць, присвячених теоретичним, нормативним і практичним аспектам правового регулювання організації діяльності підрозділів Національного центрального бюро Інтерполу в Україні;

- застосуванням методологічних принципів об'єктивності і неупередженості аналізу та критичного осмислення досліджуваного матеріалу;

- аргументованою науковою полемікою з іншими вченими в тексті дисертації;

- використанням положень чинного законодавства України, а також офіційних аналітичних і статистичних матеріалів, довідкових видань та юридичної публіцистики;

- послідовністю та логікою викладення здобувачем матеріалу, його аргументованістю;

- відповідністю висновків роботи і отриманих результатів поставленим завданням та доведенням сформульованих пропозицій до рівня їх можливого використання у практиці;

- рівнем репрезентативності емпіричного матеріалу.

Особистий внесок здобувача. Наукові положення та узагальнення, які не мають посилання на джерела інформації розроблено автором особисто. Усі положення наукової новизни та висновки дисертаційного дослідження сформовані автором самостійно. У співавторстві з С. Островським та О. Гапоновим підготовлено статтю «Interaction of Interpol Ukrbureau units with the state migration service of Ukraine to combat economic crimes committed by foreigners», де автором сформовано та описано зміст і сутність взаємодії підрозділів Укрбюро Інтерполу з Державною міграційною службою України у боротьбі з економічними злочинами, вчиненими іноземцями. Усі інші публікації є результатом самостійної роботи автора.

Використані в дисертації ідеї, положення чи гіпотези інших авторів мають відповідні посилання і використані лише для підкріплення ідей здобувача або відповідної наукової полеміки.

Апробація матеріалів дисертації. Основні положення дисертації, теоретичні та практичні висновки й рекомендації оприлюднено на всеукраїнських та міжнародних науково-практичних конференціях та круглих столах: «Права людини та публічне врядування» (м. Чернівці, 27–28 травня

2017 р.); «Адміністративне право і процес: історія, сучасність, перспективи розвитку» (м. Кривий Ріг, 24 березня 2017 р.); «Сучасне державотворення та правотворення: питання теорії та практики» (м. Одеса, 10–11 грудня 2021 р.); «Актуальні питання розвитку права та законодавства: наукові дискусії» (м. Львів, 17–18 грудня 2021 р.); «Гармонізація законодавства України з правом Європейського Союзу» (м. Хмельницький, 17 квітня 2022 р.); «Права людини та публічне врядування» (м. Чернівці, 10 червня 2022 р.).

Публікації. Основні результати дисертації, висновки та пропозиції знайшли своє відображення в одинадцяти наукових публікаціях, з яких чотири – статті в журналах, включених МОН України до переліку наукових фахових видань з юридичних наук, одна стаття – в науковому періодичному виданні, що індексується в наукометричній базі даних Web of Science (Республіка Латвія); шість – тези доповідей і повідомлень на всеукраїнських та міжнародних науково-практичних конференціях та круглих столах.

Наукові праці Чорного С.В. опубліковані за результатами дисертаційного дослідження, відповідають вимогам п.п. 8 і 9 Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44.

Всі представлені наукові публікації здобувача зараховуються за темою дисертації, а саме:

1. Чорний С.В. Поняття та перспективи розвитку цифровізації у сфері публічного управління. *Київський часопис права*. 2021. № 4. С. 224–229. DOI: <https://doi.org/10.32782/klj/2021.4.34>

2. Чорний С.В. Цифровізація підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні. *Київський часопис права*. 2022. № 1. С. 152–158. DOI: <https://doi.org/10.32782/klj/2022.1.23>

3. Чорний С.В. Теоретичні підходи до визначення засобів організації діяльності підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні. *Juris europensis scientia*. 2022. № 1. С. 83–87. DOI: <https://doi.org/10.32837/chern.v0i1.326>

4. Чорний С.В. Міжнародні акти, які розповсюджуються на організацію діяльність підрозділів НЦБ Інтерпол. *Наукові записки*. Серія: Право. ЦДПУ ім. В. Винниченка. 2022. Вип. 12. С. 138–142. DOI: <https://doi.org/10.36550/2522-9230-2022-12-138-142>

5. Chorny, S., Ostrovskyi, S., & Gaponov, O. Interaction of Interpol Ukrbureau units with the state migration service of Ukraine to combat economic crimes committed by foreigners. *Baltic Journal of Economic Studies*. 2021. Vol. 7. №. 5. P. 221–227. DOI: <https://doi.org/10.30525/2256-0742/2021-7-5-221-227> (Web of Science).

6. Чорний С.В. Поняття «статусу» та «правового статусу» в адміністративному праві. *Права людини та публічне врядування: матеріали міжрегіонального круглого столу* (Чернівці, 27–28 трав. 2017 р.). Чернівці: Технодрук, 2017. С. 126–131.

7. Чорний С.В. Інтерпол та Європол: особливості функціонування. *Адміністративне право і процес: історія, сучасність, перспективи розвитку*: матеріали II Всеукраїнської науково-практичної конференції (Кривий Ріг, 24 берез. 2017 р.). Кривий Ріг: Донецький юридичний інститут МВС України, 2017. С. 191–196.

8. Чорний С.В. Поняття та особливості взаємодії в системі діяльності публічної адміністрації. *Сучасне державотворення та правотворення: питання теорії та практики*: матеріали міжнародної науково-практичної конференції (Одеса, 10–11 груд. 2021 р.). Одеса: ГО «Причорноморська фундація права», 2021. С. 94–99.

9. Чорний С.В. Поняття та особливості взаємодії підрозділів НЦБ Інтерполу в Україні з правоохоронними органами України. *Актуальні питання розвитку права та законодавства: наукові дискусії*: матеріали міжнародної науково-практичної конференції (Львів, 17–18 груд. 2021 р.). Львів: Західноукраїнська організація «Центр правничих ініціатив», 2021. С. 158–162.

10. Чорний С.В. Поняття та особливості правового регулювання. *Гармонізація законодавства України з правом Європейського Союзу*: зб. тез доповідей III Всеукраїнської наукової конференції, присвяченої 60-річчю Хмельницького національного університету (Хмельницький, 17 квіт. 2022 р.). Хмельницький: ХНУ, 2022. С. 249–253.

11. Чорний С.В. Україна як член МОКП – Інтерпол. *Права людини та публічне врядування: матеріали V Міжнародного правничого форуму*, (Чернівці, 10 черв. 2022 р.). Чернівці: Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича, 2022. С. 270-274.

Оцінка мови і стилю дисертації. Дисертація написана науковим стилем, українською мовою. Наукові положення, висновки та рекомендації викладені стисло, точно, ясно та просто, що забезпечує легкість і доступність їх сприйняття.

Відповідність дисертації встановленим вимогам і визначеній спеціальності. Форма і зміст дисертації та анотації відповідають вимогам, що встановлені Порядком підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах), затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 р. № 261, Порядком присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44 та Вимогам до оформлення дисертації, затвердженим наказом Міністерства освіти і науки України від 12 січня 2017 року № 40.

Дисертація є цілісною, завершеною, кваліфікованою працею, в якій містяться висунуті здобувачем науково обґрунтовані теоретичні і практичні результати та наукові положення, що характеризуються єдністю змісту і свідчать про особистий внесок здобувача в юридичну науку.

Анотація дисертації є узагальненим коротким викладом її основного змісту. В анотації стисло представлені основні результати дослідження із зазначенням наукової новизни та практичного значення, що дає повне уявлення про виконану здобувачем роботу. Обсяг дисертації та анотації, а також зміст роботи відповідають встановленим вимогам.

Правове регулювання організації діяльності підрозділів Національного центрального бюро Інтерполу в Україні є напрямом, який віднесено до спеціальності 081 «Право».

За результатами публічної презентації наукових результатів дисертації Чорного Сергія Володимировича на тему «Правове регулювання організації діяльності підрозділів Національного центрального бюро Інтерполу в Україні» та її обговорення на спільному засіданні відділів актуальних питань філософії права та юридичної лінгвістики, науково-правових експертиз та законопроектних робіт, проблем публічного права, організаційного забезпечення наукових проектів і міжнародної діяльності:

УХВАЛИЛИ:

1. Затвердити висновок про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації Чорного Сергія Володимировича на тему «Правове регулювання організації діяльності підрозділів Національного центрального бюро Інтерполу в Україні».

2. Констатувати, що за актуальністю, ступенем новизни, обґрунтованістю, науковою та практичною цінністю здобутих результатів дисертація Чорного Сергія Володимировича відповідає спеціальності 081 «Право» та вимогам Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44 та Вимогам до оформлення дисертації, затвердженим наказом Міністерства освіти і науки України від 12 січня 2017 року № 40.

3. Рекомендувати дисертацію Чорного Сергія Володимировича на тему «Правове регулювання організації діяльності підрозділів Національного центрального бюро Інтерполу в Україні» до захисту на здобуття ступеня доктора філософії у разовій спеціалізованій вченій раді за спеціальністю 081 «Право».

Результати голосування присутніх на засіданні докторів та кандидатів наук за профілем поданої на розгляд дисертації: за – 11, проти – 0, таких, що утримались – 0; здобувач Чорний С.В. – не голосував.

**Головуючий на засіданні –
доктор юридичних наук, професор,
завідувач відділу
Науково-дослідного інституту
публічного права**

С.С. Овчарук